

Willem Baalbergen gekozen tot Noordwijker van het jaar

Rondje Groen

NOORDWIJK - Willem Baalbergen werd afgelopen dinsdag gekozen tot Noordwijker van het jaar. Tijdens het traditionele nieuwjaarsgala in Hotel Oranje maakte burgemeester Van der Sluijs bekend dat Baalbergen de opvolger is van Joke Redel, de Noordwijker van vorig jaar. Ook werden de sportman, sportvrouw en sportploeg van het jaar bekendgemaakt. Die eer viel respectievelijk de beurt aan: wielrenner Ton van Duijvenbode, schaatster Jolanda Grimbergen en het eerste team van korfbalvereniging Fluks.

De nieuwbakken Noordwijker van het jaar Willem Baalbergen was zichtbaar verrast met zijn verkiezing.

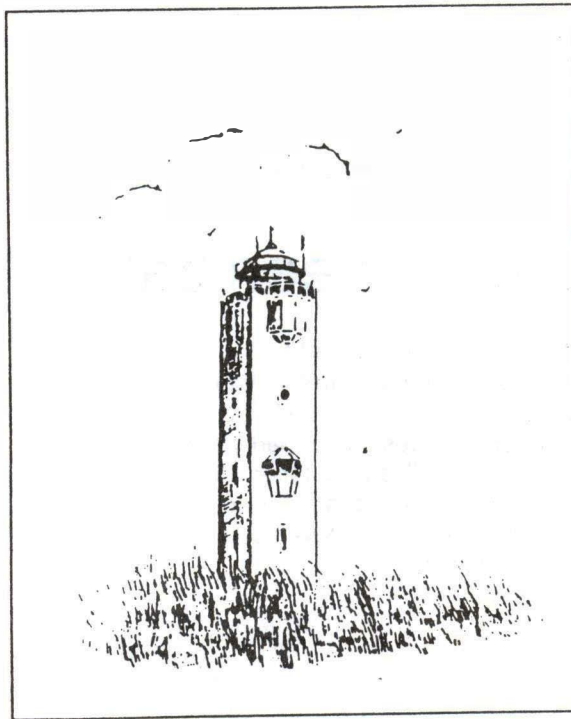
Hij was dan ook met een smoes naar het hotel aan de Koningin Wilhelmina-boulevard gelokt.

Hij zat namelijk met zijn kinderen bij het Chinese restaurant op de boulevard toen zijn dochter het voorstel deed om na afloop van het diner nog even op het Nieuwjaarsgala te gaan kijken. Daar kreeg hij plotseling te horen dat hij gekozen was. Onder grote belangstelling kreeg hij van burgervader Van der Sluijs allerlei bij de titel behorende prijzen uitgereikt. Baalbergen viel de eer voornamelijk te beurt vanwege zijn grote inzet voor de natuur in Noordwijk. Hij is één van de oprichters van de Vereniging voor Natuur en Vogelbescherming Noordwijk en voorzitter van het bestuur van Groen Links. In zijn korte speech bleek nog eens duidelijk zijn inzet voor de natuur. Baalbergen liet blijken tegen een verdere uitbreiding te zijn van het Golfcentrum aan de Van Berckelweg. Hij pleitte voor een behoud van de Hogewegse polder.

Het feest duurde tot in de kleine uren, maar toen lag Noordwijker van het jaar, Willem Baalbergen, al lang op één oor.

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets meepikken van wat de natuur te bieden heeft.

Jules de Corte was jaren geleden eens in Noordwijk, het was nog in het oude Casino, en hij zong daar een liedje over vogels. Hij had het daarbij over de hier-vogel en de daar-vogel en meer van zulke mooie benamingen, maar hij noemde ook de Pestvogel. Eén van de weinige Europese vogels waarbij de naam met vogel eindigt. Met de Stormvogel en de Spotvogel en nog enkele meer hebben we het wel gehad. Van die Pestvogel hebben deze winter veel mensen kunnen genieten. Zo eens in de 10-15 jaar komen ze naar zuidelijker streken. En dat was dit jaar het geval. We hoefden ons rondje niet zo heel veel uit te breiden om ze te zien. Er verbleven er een paar een tijdje in het Duinpark. Ze deden zich daar te goed aan de vruchten van een groepje bomen. Wat later werden ze steeds gezien in de Grashoek. Ook daar weer op dezelfde vruchten, hoewel ze zich daar de vruchten van de Liguster ook goed lieten smaken. Toen daar schraalhans echter keukenmeester werd, verhuisden ze naar de Boekerslootlaan, om

zich daar ook weer tegoed te doen aan allerlei vruchten van bomen en struiken.

Naast de Pestvogel zijn er meer van die zwervers. Zo nu en dan zien we ze eens hier en ze komen vrijwel allemaal uit het hoge noorden. De Notenkraker bijvoorbeeld is er één van. Noordwijkse vogelaars zagen in Zuid-Zweden veel Notenkrakers oversteken naar Denemarken in het najaar. De verwachting was dat we ze ook hier wel zouden zien. Dat is echter niet uitgekomen. Hoewel het al zeker 20 jaar geleden is dat er een invasie van deze vogels werd geconstateerd, zullen we toch nog wat langer op dit aardige beest moeten wachten.

Die invasievogels, zo worden ze wel genoemd, komen uit het noorden. Toch kennen we ook zuidelijke zwervers. Vogels die bij tijd en wijle hier worden gezien en dan ook wel eens tot broeden komen. Ik herinner mij nog goed dat mijn broer mij eens belde, jaren geleden, dat hij een paartje Steltkluten met jongen had gezien, op een toekomstig bouwterrein op het eiland Voorne. We gingen de volgende dag op vakantie maar zijn maar via de Zuid-hollandse eilanden en Zeeland naar Frankrijk ge-

gaan. En natuurlijk even kijken naar die vogels op stelten.

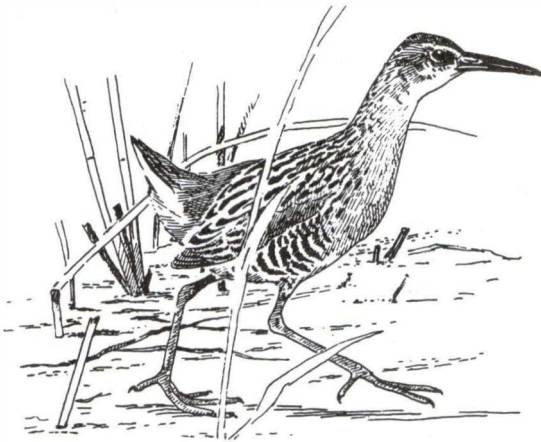
Bijeneters en Hoppen zijn ook van die vogels die zich een enkele keer noordelijker verdagen dan normaal. De enige Hop die ik in Nederland zag, was gezeten op de tent van de zeilvereniging. We keken naar zeevogels maar zagen een Hop door de branding naar het noorden vliegen.

Je vraagt je natuurlijk af: wat bezielt die beesten om zover van hun natuurlijke leefgebied te geraken? Zeker als je beseft dat het voor de meeste niet zo best afloopt. Er wordt namelijk vanuit gegaan dat ze vrijwel nooit meer terugkomen daar waar ze horen. Dat ze in den vreemde sterven. Het laatste woord is daar nog niet over gezegd. Voedselgebrek en goede broedresultaten zullen zeker een rol spelen. Overigens doet het er ons niet toe. Wij heten die gasten, die vreemdelingen graag welkom. Haast ieder mens heeft ergens wel een warm plekje in het hart voor een zwerver. Al was het alleen maar omdat je dat zelf ook zou willen, maar er nooit toe gekomen bent.

Gewoon een zalige tuin

M.C.A. Schrama- v.d. Berg

Ondanks al het doemdenken van sommige "deskundigen", genoten van de heerlijke zomer, de tuin was weer een feest. In mei en juni een explosie van bloemen. Alles groeit hier waar het wil. Er is inmiddels al een echt bos ontstaan, op wat bollenland was, toen wij hier kwamen wonen ongeveer 16 jaar geleden.

Waterral

Volgens echte tuinontwerpers zal het technisch wel niet helemaal kloppen, wij genieten ongegeneerd.

Alles komt hier langs. Van de vlinders die mij opvielen noem ik het landkaartje op het koninginne-

kruid, de gehakkelde aurelia op het fruit en ook de rouwmantel vereerde ons tweemaal met een bezoek. In september hebben wij er een onder 'n glazen potje, enveloppe er onder, gevangen en goed bekeken, daarna natuurlijk weer lekker laten vliegen.

Voor vogels is het hier een lustoord. 4 november weer begonnen met regelmatig noteren, kwam ik 31 december op 42 soorten in de laatste weken van 1995.

Elke dag spitten hier zo'n 100 vogels het blad om. De bodem is bruin van al 't gevallen blad. De elzen zitten vol putters, vinken, kepen mezen en staartmezen. In november kwam vier keer de ijsvogel. Nieuw op de lijst zijn: houtsnip, witgatje, waterral en vuurgoudhaantje.

Groene en grote bonte spechten en boomkruipers zijn veel geziene gasten. We hebben genoten van twee dodaarsen die dagenlang duikdemonstraties gaven in ons zijslotje. 15 waterhoentjes slapen in de bomen. De watersnip wandelde over het ijs. De waterral is al enkele dagen in de tuin, soms nijdig uitvallend naar vinkjes.

Deze week stonden we samen te kijken naar de wirwar van vogels op de grond: vinken, merels, kramsvogels, koperwieken en ineens alles weg in de struiken en ja hoor de sperwer deed een poging zijn menu wat aan te vullen, tevergeefs deze keer.

Het is hier gewoon een zalige tuin.